

ΣΩΤΗΡΕΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΗΛΙΘΙΩΝ; (Ιανουάριος 2010)

Συγγραφέας: ΘΑΝΟΣ ΚΑΚΟΥΡΙΩΤΗΣ

Πολλοί είχαν προεξοφλήσει το αποτέλεσμα της διάσκεψης κορυφής στην Κοπεγχάγη για την «κλιματική αλλαγή» προκειμένου να εξευρεθούν τρόποι περιορισμού της επικίνδυνης υπερθέρμανσης του πλανήτη, που τον απειλεί με πλήρη αφανισμό στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον. Γιατί, παρά τη μεγάλη σοβαρότητα της οικονομικής κρίσης, που αυξάνει ραγδαία το ποσοστό όσων ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, το φαινόμενο του θερμοκηπίου από τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) είναι ακόμη οξύτερο πρόβλημα αφού συνιστά άμεση απειλή για τις ίδιες τις ζωές μας, αυτές των παιδιών μας και των δικών τους παιδιών, ενώ η οικονομία θα ανακάμψει, αργά ή -το πιο απίθανο- γρήγορα, βάσει και των κύκλων του Κοντράτιεφ. Η «περιβαλλοντική ανάκαμψη», αντίθετα, μοιάζει με φρούδη ελπίδα, όπως απέδειξε το συνέδριο-μαμούθ (115 ηγετών κρατών και κυβερνήσεων) τον Δεκέμβριο 2009, που υπήρξε παταγώδης αποτυχία, προοιωνιζόμενο ένα ζοφερό μέλλον για την ανθρωπότητα, αφού στα τελικά συμπεράσματά του ουδέν συμπεραίνεται για ένα κυριολεκτικά ζήτημα ζωής και θανάτου.

Αποδείχθηκε περίτρανα ότι όσοι μαζεύτηκαν στη δανική πρωτεύουσα για να «σώσουν» το περιβάλλον, δεν έχουν επαρκή επικοινωνία με αυτό, αφού έφθασαν στην Κοπεγχάγη με 140 ιδιωτικά αεροσκάφη, χρησιμοποίησαν πάνω από 1.200 λιμουζίνες για τις μετακινήσεις τους και εξολόθρευσαν αμέτρητες ποσότητες χαβιάρι και φουαγκρά για να επιδείξουν τα λεπταίσθητα γαστριμαργικά τους γούστα, προκαλώντας έτσι, εντελώς ηλίθια, την παγκόσμια κοινή γνώμη με ένα lifestyle που ελάχιστα συνάδει με τη σοβαρότητα του σκοπού για τον οποίο προσήλθαν στη διάσκεψη με τις τόσο μεγάλες προσδοκίες για τους άμοιρους κατοίκους του πλανήτη. Οι απλοί άνθρωποι όμως γρήγορα αντελήφθησαν ότι επρόκειτο περί φάρσας, στην οποία μάλιστα, για να προσδώσουν κάποια υποτιθέμενη αίγλη, προσκλήθηκαν να την κοσμήσουν με την παρουσία τους, μεταξύ των άλλων, ο ισόβιος διάδοχος του βρετανικού θρόνου πρίγκιπας Κάρολος και ο ηθοποιός Λεονάρντο ντι Κάπριο, πρωταγωνιστής της σημειολογικού ενδιαφέροντος για τη διάσκεψη κορυφής ταινίας

«Τιτανικός». Κανένας όμως «μεγάλος» της διάσκεψης δεν είχε την ειλικρίνεια να φωνάξει: «SOS βυθιζόμαστε» ή, έστω το γνωστό μας προειδοποιητικό: «Αλλάζουμε ή βουλιάζουμε», την αποτελεσματικότητα του οποίου ουδείς δύναται πλέον να αμφισβητήσει. Η κλιματική αλλαγή που δικαιολογημένα ανησυχεί έντονα και πολλάκις πανικοβάλλει την ανθρωπότητα, θεωρείται από τους πλέον ειδικούς ως μία μη γραμμική (μάλλον χασοτική) διαδικασία και παρά τα όσα (προ)λέγονται, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με ακρίβεια τι κλίμα θα επικρατήσει ύστερα από 100 χρόνια. Κάποιοι ωστόσο τολμούν να προβλέψουν τι θα συμβεί μέχρι τότε: η μόνη κατοικήσιμη περιοχή του πλανήτη θα είναι η Ανταρκτική.

Η Διάσκεψη Κορυφής μετασχηματίστηκε ταχέως σε διάσκεψη φαρσοειδή διότι οι αναπτυσσόμενες μικρές χώρες έδειχναν τις ΗΠΑ φωνάζοντας: «Αυτές φταίνε!», ενώ οι ΗΠΑ έδειχναν την Κίνα κραυγάζοντας: «Αυτή φταίει!», και ένας Ευρωπαίος διαπραγματευτής εξομολογείτο ότι όλη η Αφρική αξίζει να «ψηθεί», ύστερα από την στοχαστικής αναδίπλωσης απόφασή της Ν. Αφρικής να ενταχθεί στην κουτοπόνηρη ομάδα των ΗΠΑ, Κίνας, Ινδιών και Βραζιλίας, που ενώ διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για δήθεν μείωση των εκπομπών CO₂, δεν αναλαμβάνουν καμία δέσμευση γι' αυτό. Το περιβαλλοντικό μέλλον ανήκει πλέον στη λεγόμενη «κλιματοκρατία», ένα νεοπαγές καθεστώς πολλών γραφειοκρατών και μιας ελίτ όπου οι μικρές χώρες αναλαμβάνουν άπειρες υποχρεώσεις (προκειμένου να λάβουν βοήθεια), ενώ οι προηγμένες βιομηχανικά χώρες έχουν άπειρα δικαιώματα. Με αυτές όμως τις προϋποθέσεις δεν θα συμβεί τίποτα για το κοινό καλό, αλλά θα συμβούν πολλά για την κοινή δυστυχία και τελικά τον όλεθρο όλου του πλανήτη. Ας ευχηθούμε ολόψυχα πως στην επόμενη διάσκεψη θα ειπωθεί κάτι στοιχειωδώς ουσιαστικότερο από χείλη υπεύθυνα και όχι από αυτόκλητους «σωτήρες του πλανήτη».

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 4 Ιανουαρίου 2010, σ. 9.